

ΝΙΚΟΣ ΚΑΒΟΥΚΙΔΗΣ

«As μην κάψουμε και τη μνήμη μας»

«Η στάχτη που μένει» σκεπάζει την ιστορία μας, λέει ο βετεράνος κινηματογραφιστής Νίκος Καβουκίδης, που βραβεύτηκε στο Φεστιβάλ Ecofilms για την καταγραφή σε ντοκιμαντέρ των περσινών καταστροφικών πυρκαγιών

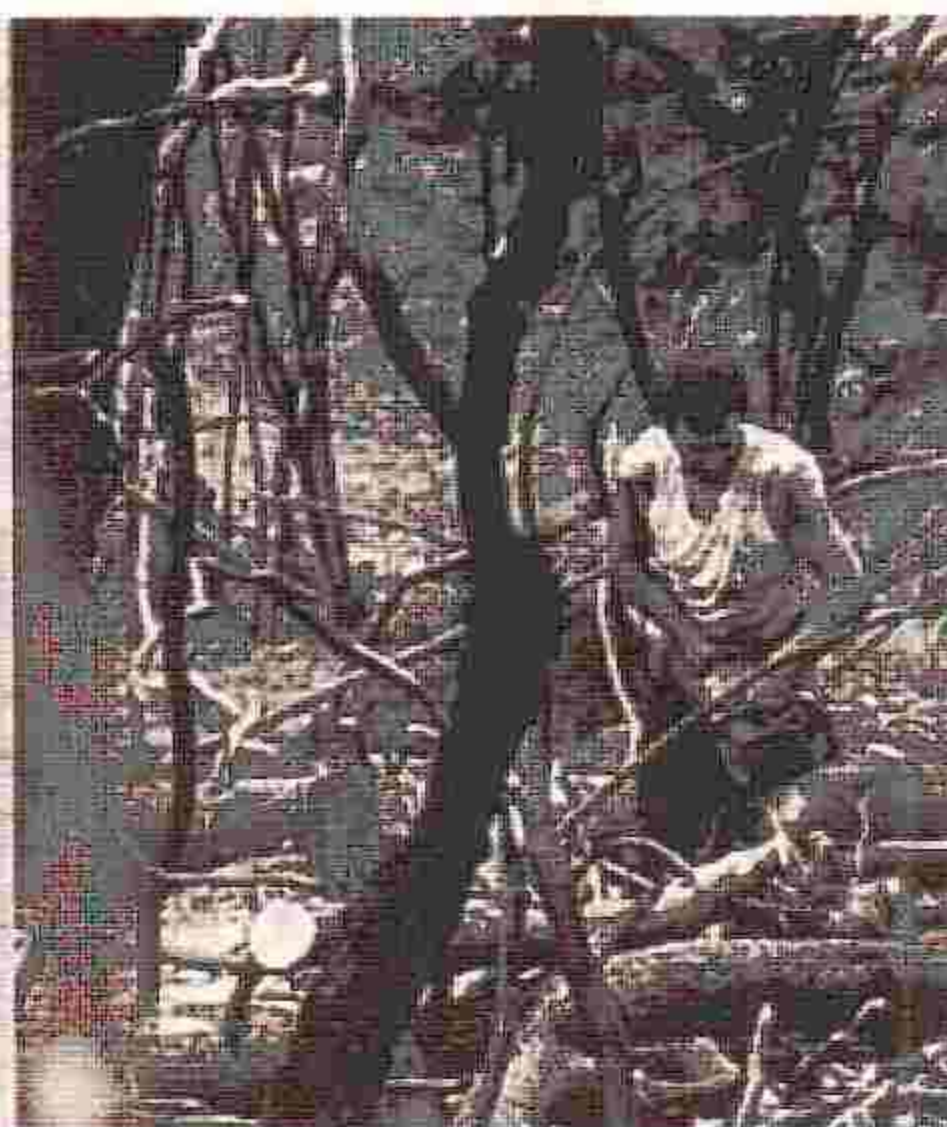
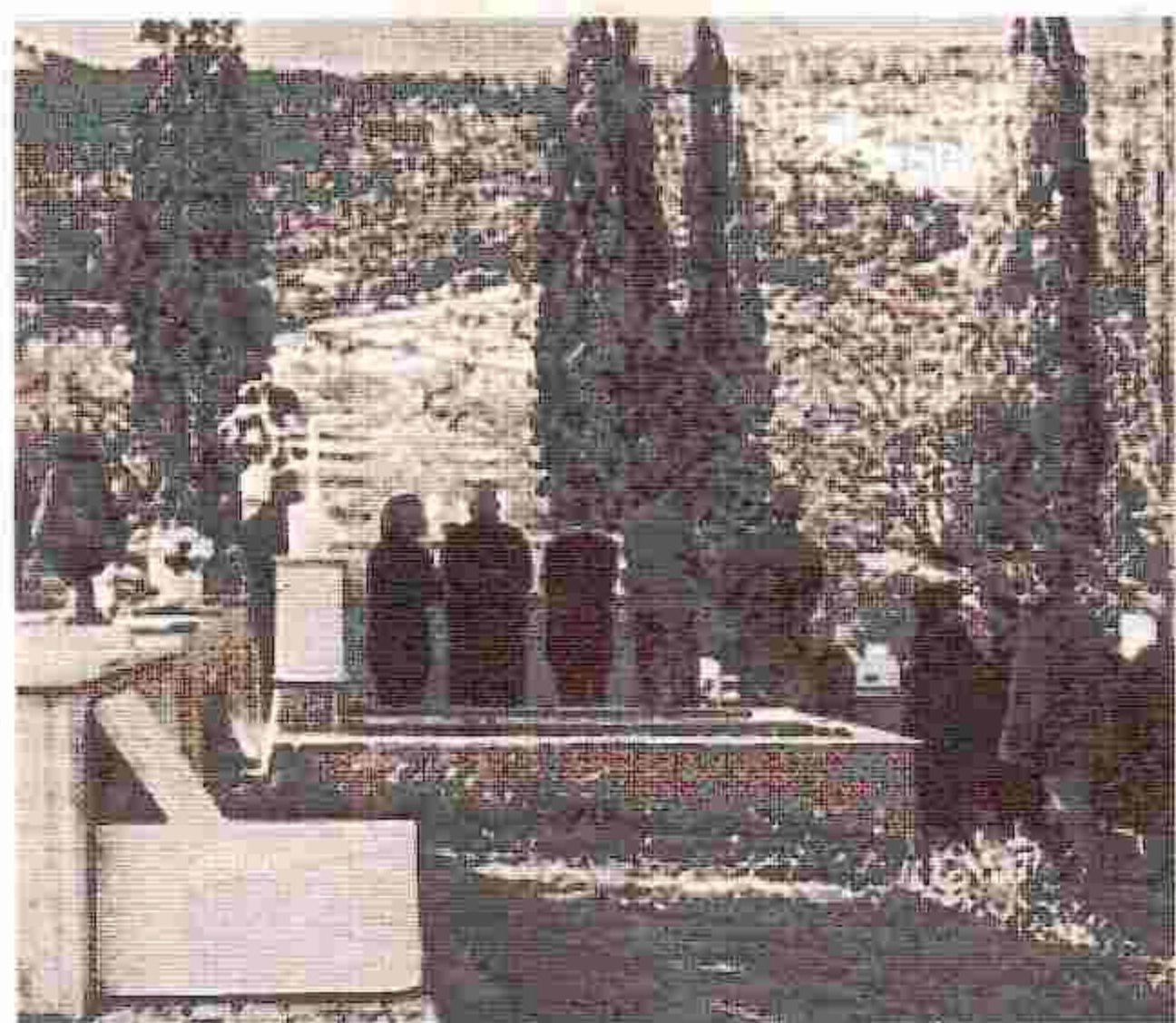
Του **Παύλου Θ. Κάγιου**

«Αγανάκτησα μέσα μου, θεώρησα αδιανόητο να έχει προστατευτεί η Αρχαία Ολυμπία χιλιάδες χρόνια και να μην μπορούμε να τη σώσουμε από τις περσινές καταστροφικές πυρκαγιές που αποτέφρωσαν τη μισή Πελοπόννησο. Πήρα μια κάμερα και κατέγραψα την καταστροφή» μας λέει ο Νίκος Καβουκίδης, ο διευθυντής φωτογραφίας 60 ελληνικών ταινιών του παλιού και νέου ελληνικού κινηματογράφου, μια ζωντανή ιστορία του

εγχώριου σινεμά που δεν υποτάσσει τη σκέψη του στον καταναλωτισμό του σήμερα και δηλώνει το μάχιμο παρόν του με τη «Στάχτη που μένει».

«Αν πάτε στην Αρχαία Ολυμπία, θα δείτε ότι δεν έχει γίνει καμία αναδάσωση, μόνο κάπρι πράσινους ψευδοτάπητες έβαλαν για τις τηλεοπτικές κάμερες για την τελετή παράδοσης της Ολυμπιακής Φλόγας στους Αγώνες του Πεκίνου».

«Αρνούμαι να δεχτώ ότι όλα έχουν ισοπεδωθεί γύρω μου, λυπάμαι που δεν βλέπω άλλους να έχουν γυρίσει φιλμ για τις περσινές φωπιές, πιστεύω ότι καλλιτέχνες σαν τον Θόδωρο Αγγελόπουλο, τον Παντελή Βούλγαρη, τον Νίκο Παναγιωτόπουλο και άλλους θα έπρεπε να σταθούν σε αυτό το ζήτημα που άλλαξε τη φύση της χώρας, να μιλήσουν με το έργο τους με τον απλό πολίτη» τονίζει ο 69χρονος Νίκος Καβουκίδης. Ένα «παιδί της Φίνος Φιλμ» – έχει κάνει τη φωτογραφία σε θρυλικές ταινίες, όπως το «Μια τρελή, τρελή οικογένεια», «Τζένη, Τζένη», «Κορίτσια για φίλημα», «Στεφανία», «Κατηγορώ τους ανθρώπους» και άλλες 50 της Φίνος – και

«Αρνούμαι να δεχτώ ότι όλα έχουν ισοπεδωθεί γύρω μου, λυπάμαι που δεν βλέπω άλλους να έχουν γυρίσει φιλμ για τις περσινές καταστροφικές φωπιές στην Πελοπόννησο», δήλωσε ο Νίκος Καβουκίδης στη Ρόδο και λίγο μετά παρέλαβε το πρώτο βραβείο στο 8ο Φεστιβάλ Ecofilms

από τους πρωτεργάτες του νέου ελληνικού κινηματογράφου ως διευθυντής φωτογραφίας σε όλες τις ταινίες του Νίκου Κούνδουρου μετά το '74, και σε αρχικές ταινίες των Παντελή Βούλγαρη, Νίκου Παναγιωτόπουλου, Δήμου Θέου, Γιώργου Κατακουζηνού, Βαγγέλη Σερντάρη, Χρήστου Σιοπακά, Αντώνη Κόκκινου και

δεκάδων άλλων, με τελευταία δουλειά του στη «Χορωδία του Χαρίτωνα» του Γρηγόρη Καραντινάκη.

Γιατί καίγεται συνεχώς η χώρα, είμαστε ανίκανοι να σβήσουμε μια φωτιά;

Δεν είναι θέμα ανικανότητας, απλώς δεν υ-

πάρχει σχεδιασμός, συνεχής περιφρούρηση, όπως π.χ. στο Αιγαίο, έτσι που ανά πάσα στιγμή να είμαστε σε εμπόλεμη ετοιμότητα, γιατί η προστασία της ελληνικής φύσης είναι εθνικής σημασίας κεφάλαιο. Δυστυχώς, όμως, αν πάτε στην Αρχαία Ολυμπία, θα δείτε ότι δεν έχει γίνει καμία αναδάσωση, μόνο κάπρι πράσινους ψευδοτάπητες έβαλαν για τις τηλεοπτικές κάμερες για την τελετή παράδοσης της Ολυμπιακής Φλόγας στους Αγώνες του Πεκίνου. Με την πρώτη βροχή θα φανεί η καμένη γη, «η στάχτη που μένει», τίτλος του ντοκιμαντέρ που τον πήρα από ποίημα του Τάκη Σινόπουλου, που ήταν από την Ηλεία.

Δεν θεωρεί εαυτόν σκηνοθέτη ή διευθυντή φωτογραφίας ο Νίκος Καβουκίδης, αλλά «κινηματογραφιστή» – «όρος που εκφράζει μεγαλύτερο πολιτιστικό εύρος σκέψης και καλλιτεχνικής αναζήτησης», λέει. Γι' αυτό και τον εκφράζει πιο πολύ το είδος του ντοκιμαντέρ, «το σινεμά βεριτέ» (το σινεμά - αλήθεια είναι ο κινηματογράφος που αγαπάω γιατί έτσι πλησιάζεις την πραγματικότητα μέσα από τη δική σου θεώρηση, σχολιάζει το κοινωνικό γίνεσθαι». Κι είναι γεγονός ότι το ντοκιμαντέρ του «Μαρτυρίες» (1975) καταγράφοντας τα πέτρινα χρόνια στην κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα της Ελλάδας έκανε διεθνή καριέρα.

Έχουμε γίνει μέχρι και ρατσιστές...

Ως πολίτες, δεν έχουμε ευθύνες και εμείς για τις φωπιές;

Φυσικά και έχουμε, είναι πολύ λυπηρό να μαθαίνεις ότι πολλές φωπιές τις βάζουμε εμείς οι ίδιοι για να κάνουμε οικόπεδα, να χτίσουμε για τα παιδιά μας. Χωρίς να σκεφτούμε τη ζωή που θα τους προσφέρουμε στην καμένη γη. Ο Έλληνας είναι συναισθηματικός τύπος, γι' αυτό λέω πως έπρεπε η διανομή να στέκεται με μεγαλύτερη ευαισθησία σε κοινωνικά και οικολογικά προβλήματα, να δίνει το παράδειγμα στον απλό πολίτη. Τι να σου κάνει μια μειοψηφία ακριβιστών, δεν αρκεί, άσε που κι αυτή την υπονομεύουν και την παρουσιάζουν ως γραφική και φοβλή. Αλλά, δυστυχώς, η απληστία και η απόκτηση όλο και περισσότερων καταναλωτικών αγαθών μάς κάνει να μην έχουμε μέτρο, μέχρι και ρατσιστές έχουμε γίνει...

Δηλαδή, είναι ρατσιστής ο Έλληνας;

Είναι πολλά τα κρούσματα του ρατσισμού, δεν μιλάω για την πλειοψηφία του κόσμου, αλλά είναι πολύ ανησυχητικό να βλέπεις πολλούς Έλληνες να συμπεριφέρονται τόσο άσχημα στους μετανάστες, να ξεχνάμε πως κι εμείς πριν από λίγα μόλις χρόνια, ήμασταν στην ίδια μοίρα με αυτούς. Όταν όμως ξεχνάς την ιστορία σου, τίποτα καλό δεν πρόκειται να σου ξημερώσει.